

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.62

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *A főváros vita nélkül elvetette a halotthamvasztás ügyét*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.
(Hely)

1921. 10. 18
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A főváros vita nélkül elvetette a halotthamvasztás ügyét

A keresztényszocialisták harca a kórházak alkalmazottai érdekében

(Saját tudósítónktól.) A főváros közegészségügyi bizottsága hónapok óta ma tartott ülést. A mai tárgyalás elé nagy várakozással néztek, mert napirenden szerepelt a halotthamvasztás ügye is. Évekkel ezelőtt ugyanis a főváros közgyűlése elhatározta, hogy a külföld mintájára meghonosítják a fakultatív halotthamvasztást, e célból pedig krematóriumot fognak Budapesten építeni. A háborús viszonyok miatt az építkezésekre nem került a sor, pedig az egyik bizottsági tag minden aktuálitás nélkül a keresztény renaissance cégére alatt törölni kívánta a főváros régi közgyűlésének egész határozatát.

Csakugyan, — amilyen egyhangúsággal foglalt állást a főváros annak idején a halotthamvasztás bevezetése mellett, ugyanilyen egyhangúsággal vetették el ma ugyanazt a tervet. A fővárosnál ugyanazok a szervei, sőt mondhatnók ugyanazok az emberei ébredtek hirtelen más elhatározásra. Egyetlenegy felszólaló sem akadt az ülésen e kérdéshez és így a bizottságtól a közgyűlés elé került a halotthamvasztás tervének elejtése.

Sokkal nagyobb vihar támadt Krizs Árpád,

keresztényszocialista párt vezérének felszólalása körül, bizonyosságul arra, hogy a keresztény közéleti körökben igazán dúl az egyetértés. A keresztényszocialista szakszervezet a kórházak vezetése körül hibákat látott és erre a panaszokat külön albizottság vizsgálta felül. Ez az albizottság minden rendben talált, a keresztényszocialisták két szónoka azonban az albizottság működését kritizálta.

Szakáll Géza lefestette, hogy milyen megdöbbentő állapotok uralkodnak a kórházakban. *Súlyos betegeknek még vízét sem adnak, míg mások bizonyos ellenszolgáltatások fejében minden előnyt élveznek. Az étel olyan rossz, hogy mindenki visszaküldi. Krizs Árpád főleg azt kifogásolta, hogy a keresztényszocialista szakszervezeteket a főváros nem veszi figyelembe.*

Erre kitört a vihar. A zürzavart Kozma Jenő hangja harsogta túl:

— *Mint a vörösöknél! Ez igazán hallatlan!* Az öreg Paulheim bizottsági tag sajtóságot vád dialektikusában kiáltotta:

— *Semmi köze tőlünk szakszervezett!* Krizs Árpád nyugodt hangon folytatta:
— *Én azt hiszem, hogy Prohászka Ottokár püspök van olyan jó keresztény, mint Kozma bizottsági tagtársam...*

Kozma magából kikelve kiabált:
— *Ne személyeskedjétek! Nem lehet üzeneket mondani és a papi talár mögé bujni. Vagyok olyan jó keresztény, mint magam!*

Krizs még kifejtette, hogy eddig a keresztényszocialisták nem törődtek a munkások anyagi érdekével, de most már változtatni kell a helyzetet. Ha keresztény Budapestet akarunk, akkor a ke-

resztényszocialista munkásságot pártolni kell minden eszközzel. *A főváros nem pártolja eléggé a keresztényszocialistákat.* Ha egy munkás lop, — mondotta — csak jelentésük be a szakszervezeteknek, majd ki fogják zárni a tagok sorából.

A következő felszólaló Kozma Jenő volt, aki tiltakozott az ellen, hogy a keresztényszocialista szakszervezet mint külön hatóság lépjen közbe és végül kifejtette, hogy éppen olyan jó keresztény mint Prohászka. Fejtegetése közben valaki közbesüvitette: *„Ilyen kérdésben tán még sem kellene fellátni!”* Már-már ingadozott a hangulat, de újra föllépett az öreg Paulheim és megnyugtatta a gyülekezetet, hogy *ő ivott a csajkából, evett a kórházi kosztból és ő csak tudja, hogy minden rendjén van.*

Csilléry András végül a lovagiasság terére vitte át a kérdést és kijelentette, hogy *aki nem hisz a jelentésnek, az az albizottság egyéni tisztességét vonja kétségbe.* Erre aztán sietve elfogadták a jelentést.

Azután hozzájárult a bizottság ahhoz, hogy a kórházi alkalmazottak számát százttal csökkentessék, Krizs Árpád megint védte a munkásokat, de újra rátámadtak. A Zita-kórház is szerepelt a napirenden, a sok felszólalásnak a vége azonban az volt, hogy hozzájárultak az ügyosztály javaslatához, a Zita-kórház megszüntetése ügyében, csupán azt kötötték ki, hogy a kormánytól követelnek annyi férőhelyet, amennyi a Zita-kórházban volt. Feltétlenül át kell engednie a katonaságnak valamelyik kórházát. Még Pestmegyét is fel fogják kérni, hogy ebben a kérdésben legyen segítségére a fővárosnak.